

KUPCSULIK ÁGNES

Mint

A holtágon kifogott törpeharcsák,
megnyúzva, hogy mindegyik még él, úszik
a zománcos lavórban. Macska kúszik,
sorára vár. Csattanva dől el a szák.

Idegen az, akit nem köt már a vér.
Temetés. Az utolsó rokon elment.
Rikácsolás töri fel a csendet.
A vadlúdcsapat éppen visszatér.

Idegeneknek eladtam a jussom.
A földet, ahol a holtág a határ.
Haladtam lassú árral, mint a sulyom,

gyáván, nem csoda, hogy kivet ez a táj.
Most nézem, ahogy átszeli a húsom
az idegenségeből épített határ.